

fikationsproblemet. Det canadiske forslag støttedes i næsten alle indlæg. De socialistiske lande udtalte, at de gerne ville deltage i et sådant samarbejde, men at forudsætningen måtte være, dels at det kom til at stå åbent for alle stater at deltage, dels at vurderingen af de udvekslede data blev et nationalt anliggende og ikke blev overladt til en international organisation. USA var rede til at deltage i et samarbejde som det af Canada foreslåede. Storbritannien påpegede, at SALT formentlig ville blive af stor og positiv betydning for mulighederne for inden for en rimelig frist at afslutte en aftale om fuldstændigt prøvestop. I betragtning af betydningen af adækvat verifikation var det væsentligt, at man i videst muligt omfang fremmede udviklingen af den seismiske teknologi. Man fandt fra britisk side, at det i 1969 fremsatte britiske forslag om en gradvis rationering af det årlige antal prøvesprængninger som en forløber for et endeligt fuldstændigt forbud fortsat burde indgå i overvejelserne. Japan mente også, at SALT kunne give anledning til en vis optimisme med hensyn til at de politiske hindringer for et fuldstændigt prøvestop ryddedes af vejen. Man mindede i øvrigt om tidligere japanske forslag om, at man som en foreløbig foranstaltning vedtog at forbyde underjordiske prøvesprængninger på over Richter-tal 4,75 (som nu kunne identificeres). Samtidig skulle staterne forpligte sig til at udvikle verifikationssystemer, som muliggjorde identifikation af sprængninger ned til Richter-tal 4,00. Når sådanne systemer eksisterede, skulle forbudet udvides tilsvarende. Sverige gik ind for, at man udarbejdede en fuldstændig tekst til en prøvestopaf-tale, som kunne forelægges til undertegnelse, så snart SALT-drøftelserne måtte være nået så langt, at noget sådant var muligt. Foruden det tentative svenske udkast til aftale, som var forelagt i CCD, kunne andre forslag tænkes at fremkomme, som kunne være til nytte under CCD's fortsatte behandling af spørgsmålet. Som en midlertidig foranstaltning forekom det britiske forslag om rationering at være af betydelig interesse.

I sit indlæg udtalte minister Helveg Petersen, at det måtte give anledning til alvorlig bekymring, at der fortsat årligt gennemførtes mere end 40 prøvesprængninger

af indtil og over 1 megaton. Vanskeligheden bestod stadig i at finde en løsning på verifikationsproblemet. Fra dansk side gik man uforbeholdent ind for det canadiske forslag om udveksling af seismologiske data. Man kunne også støtte et af de uforpligtede medlemmer af CCD fremsat forslag om, at CCD anmodedes om at afgive en beretning om prøvestopspørgsmålet inden næste generalforsamling. Man måtte overveje, hvilke kvalitative og kvantitative restriktioner, der kunne indføres, inden en fuldstændig prøvestopaf-tale ville kunne afsluttes. Man var tilhænger af det britiske forslag om gradvis at nedskære antallet af prøvesprængninger. En anden mulighed var at forbyde sprængninger over det niveau, man i dag kunne verificere ved nationale detektionsseismologiske midler. Endelig kunne man tænke sig en kombination af kvantitative og kvalitative restriktioner.

Adskillige udviklingslande gav udtryk for den opfattelse, at årsagen til, at et fuldstændigt prøvestop endnu ikke havde kunnet gennemføres, snarere var manglen på politisk vilje end utilstrækkelige teknologiske muligheder. Over for adskillige udviklingslandes betoning af vigtigheden af at løse det nukleare problem indvendte Marokko og Tunesien, at u-landene snarere burde interessere sig for nedrustning på de konventionelle våbens område, for det var her, deres problemer lå.

B. Resolutionerne.

1. Under debatten fremsatte en sponorskreds bestående af Australien, Brasilien, Canada, Danmark, Finland, Holland, Japan, Nigeria, Pakistan, Storbritannien og Sverige og senere udvidet med Belgien, Centralafrikanske Republik, Chile, Cypern, Etiopien, Ghana, Guyana, Indien, Irland, Liberia, Malta, Marokko, Swaziland, Trinidad og Tobago et resolutionsforslag, som opfordrer generalsekretæren til at foretage et rundspørge til medlemsstaterne med henblik på at skabe klarhed over mulighederne for etablering af et internationalt samarbejde om udveksling af seismologiske data. 1. udvalg vedtog resolutionsforslaget den 4. december 1969 med stemmetallene 78-8 (socialistiske lande) -9 (bl. a. Cuba, Frankrig og Rumænien).